

داکتر اکرم عثمان

تصمیم جدید ولسی جرگه افغانستان ناقص اشکار حقوق بشر

بزعم این قلم تا دم حاضر دیپلوماسی افغانستان از تنگنای تاریک و مبهمی میگذرد. اغلب قدرت های دخیل در قضایای افغانستان حرف های متناقض یکدیگر میگویند که بعداً ناگزیر به تصحیح و توجیه آن سخنها میشوند. بطور مثال چند پیش جناب کرزی رییس جمهور افغانستان در حسینیه قلعه فتح الله خان در روز دهم محرم در جریان یک سخنرانی، در دعوت عامی از نیروهای متحارب اعم از طالبها و حزب اسلامی گلبدین خواست که با دولت مصالحه کنند و مذاکره صلح را آغاز نمایند.

متعاقب آن مقامات «ناتو» که نیرو های شان در افغانستان به ضد مخالفان می جنگند اعلام کردند که حاضر نیستند با آدمهای شریر که مکاتب را آتش میزنند و معلمین و شاگردانش را میکشند صلح نمایند و همریف با آنها مسوولان امریکایی نیز در تایید از «ناتو» موضع گرفتند و گفتند که حاضر نیستند با مخالفان دولت افغانستان بطور نامشروط مذاکره و مصالحه نمایند.

به دنبال آن نمایندگان ولسی جرگه افغانستان در یازده ماده خطوط اساسی مصالحه ملی را اعلام کردند و در یک بیانیه بلند بالا متذکر گردیدند که ولسی جرگه نه تنها خود را متعهد به مصالحه با مخالفین متحارب می بینند بلکه در یک تصمیم کلی تمام کسانی را که در طی دونیم دههء اخیر متهم به انجام جنایات جنگی هستند معاف میکنند و از مسوولان و مدافعان کمیسیون حقوق بشر هم میخواهند که از دخالت مشکوک در چنین قضایایی پرهیز نمایند و کاری نکنند که منجر به تشدید نفاق و وخامت اوضاع در افغانستان شوند.

با کمی دقت متوجه میشویم که چنین فکری با برنامه ای از قبل تعیین شده در رسانه ها راه یافته و از رأس قدرت تا ولسی جرگه افغانستان را تحت شعاع قرار داده است.

هنوز دقیقاً روشن نیست که سرنخ در کجا میباشد؟ ریاست جمهوری، یا پارلمان. به هر صورت از حسن تصادف! آن هر دو مرجع به نتیجهء واحدی رسیده اند. از دید آنها باید مجرمین جنگهای افغانستان اعم از چپ و راست، مسلمان و نامسلمان از هرگونه تعقیب عدلی معاف شوند و کسانی که در جهاد افغانستان سهم گرفته اند از احترام ویژه برخوردار گردند!!

تا جایی که خبر داریم چند نیروی متعارض در پارلمان ما راه یافته اند - عناصری از باقیات و صالحات حزب دموکراتیک خلق افغانستان شامل جناح خلق و پرچم، تنظیم های سابق مجاهدین چون منسوبان حزب جمعیت اسلامی، احزاب اتحاد، نجات اسلامی، حزب اسلامی سیاف، جنبش اتحاد اسلامی سمت شمال عبدالرشید دوستم و تعدادی از جریان معروف شعلهء جاوید و شوینیست های افراطی که در مواردی ملزم به تخطی از نورمهای حقوق بشر میباشند و جنایتکار های جنگی شمرده می شوند.

ظاهراً به نظر میرسد که تدوین کنندگان مصوبه یازده ماده ای با زرنگی خاصی به یکدیگر امتیاز داده اند و به کار بی سابقه ای دست یازیده اند که هم ناقض قانون اساسی افغانستان میباشد و هم با اعلامیه جهانی حقوق بشر در تضاد قرار دارد.

جای گفتن ندارد که ضابطه های حقوق ملی در هر سطح و سویه ای نمی توانند جانشین و بدیل ارزش های حقوق فرا ملی شمرده شوند. این وظیفه حقوق داخلیست که باید خلا هایش را در ارتباط با موازین حقوق بین المللی، خاصه حقوق بشر، برطرف کند در غیر آن فاقد اعتبار میباشد.

از همه عجیب تر اینکه مرجع قانونگذاری افغانستان نه فقط این نکته را درست در نیافته بلکه مطالبی در تخفیف و تذلیل کمیسیون حقوق بشر آورده است که سخت تکاندهنده میباشد.

صلاحیت بررسی جنایت علیه بشریت را جز یک مقام ذیصلاح بین المللی مقام دیگری ندارد. شورا یا پارلمان کشور ما که قسماً مرکب از جنایتکاران معروف جنگی میباشد به هیچ روی حق چشم پوشی از خون به هدر رفته دو ملیون قربانی جنگهای افغانستان را ندارند. این حاتم بخشی مضحک! به ترفند قصابی میماند که خود در مقام بخشایش سلاخی هایش برآمده باشد. و از همه تکاندهنده تر اینکه عده ای آدمکش با سعه صدر، اسباب تطهیر همدیگر را فراهم کرده باشند.

خون ناحق دست از دامن قاتل برداشت دیده باشی لکه های دامن قصاب را